

Vergaderjaar 1992-1993

22 856

Wijziging van de Wet geluidhinder

A

ADVIES RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 15 oktober 1991

Bij Kabinetsmissive van 26 juli 1991, no.91.006767, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende wijziging van de Wet geluidhinder.

1. In het voorgestelde derde lid van artikel 170 van de Wet geluidhinder (Stb. 1979, 79) wordt bepaald dat een aantal taken en bevoegdheden, die normaal gesproken toekomen aan gedeputeerde staten, kunnen worden uitgeoefend door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Deze bepaling is naar de mening van de Raad van State niet voldoende nauwkeurig geformuleerd.

In de eerste plaats is uitgaande van de wettekst onduidelijk om welke taken en bevoegdheden het gaat. Nu in de toelichting (zevende alinea) exact wordt aangeduid welke taken en bevoegdheden overgaan naar de minister, acht de Raad het

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 24 september 1992

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 26 juli 1991, nr. 91.006767, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State, zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 15 oktober 1991, nr. W08.91.0406, bied ik U hierbij aan.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met zijn opmerkingen rekening zal zijn gehouden.

1. De Raad merkt op dat het wenselijk is een meer nauwkeurige omschrijving te geven van de taken en bevoegdheden welke krachtens het voorstel door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer worden uitgeoefend. Aan de opmerking van de Raad is tegemoetgekomen door in de tekst van het voorgestelde artikel 170, derde lid, te bepalen dat de minister het programma van maatregelen als bedoeld in artikel 71, tweede lid, opstelt, voor zover het programma betrekking heeft op inrichtingen in gebruik of mede in gebruik voor de landsverdediging. Tevens bepaalt het voorgestelde artikel 170, vierde lid, dat het advies van de Inspecteur voor de Milieuhy-

wenselijk om deze aanduiding in het artikel zelf op te nemen. In de toelichting ware voorts te verduidelijken dat het in artikel 71, derde lid, bedoelde advies in de hier aan de orde zijnde gevallen rechtstreeks moet worden uitgebracht aan de minister.

Ten tweede kunnen naar het oordeel van het college in de praktijk onduidelijke situaties ontstaan nu de voorgestelde bepaling de vorm heeft gekregen van een zogenaamde kan-bepaling, in plaats van een rechtstreekse overgang van taken en bevoegdheden. Deze constructie heeft tot gevolg dat, zolang de minister hiertoe niet overgaat, gedeputeerde staten hun bevoegdheden en hun taken moeten blijven uitoefenen. Dit bezwaar van onzekerheid klemt te meer nu uit het artikel zelf niet dadelijk is af te leiden om welke terreinen of inrichtingen het gaat en evenmin is bepaald dat de minister gedeputeerde staten op de hoogte stelt van zijn voornemen om zijn taken en bevoegdheden ten aanzien van een bepaalde inrichting te gaan uitoefenen. De Raad vraagt zich bovendien af of het belang van de landsverdediging niet vordert dat de taken en bevoegdheden in de in het wetsvoorstel bedoelde gevallen steeds toekomen aan de minister en dat de minister alsdan verplicht is de bedoelde taken en bevoegdheden uit te oefenen. Bij de Raad is in dit verband overigens nog de vraag gerezen of niet moet worden vastgelegd dat de minister zijn bevoegdheden niet uitoefent dan na overleg met de Minister van Defensie. Ten derde bepaalt de voorgestelde tekst van artikel 170, derde lid, dat de minister de bedoelde taken en bevoegdheden aan zich kan trekken in de gevallen waarin een programma van maatregelen betrekking heeft op een terrein waarop, kort gezegd, een defensie-inrichting aanwezig is. Dit zou betekenen dat de minister de bedoelde taken en bevoegdheden pas aan zich kan trekken op het moment dat een programma van maatregelen al (door gedeputeerde staten) is opgesteld. Dit – naar de Raad aanneemt – onbedoelde effect ware te ondervangen. Ten vierde zou de voorgestelde constructie de indruk kunnen wekken dat de minister zijn taken en bevoegdheden via een soort van delegatie ontleent aan gedeputeerde staten. Die indruk ware geheel te vermijden.

giëne dat op deze inrichtingen betrekking heeft rechtstreeks aan de minister wordt uitgebracht.

Naar het oordeel van de Raad is het voorgestelde artikel 170, derde lid, onvoldoende duidelijk. Anders dan de Raad kennelijk uit de tekst van het voorstel begrijpt beoogt het voorstel ten aanzien van inrichtingen voor de landsverdediging in alle gevallen een bevoegdheid aan de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer toe te kennen. Dit betreft een zelfstandige bevoegdheid, die niet is afgeleid van bevoegdheden van gedeputeerde staten. Het is dan ook niet van belang of voor een industrieterrein waarop een inrichting voor de landsverdediging aanwezig is door gedeputeerde staten een programma van maatregelen is opgesteld. Teneinde mogelijke onduidelijkheden omtrent de inhoud van het artikellid weg te nemen is, overeenkomstig de suggestie van de Raad van State, het artikellid in zijn geheel opnieuw geredigeerd. Ook de suggestie van de Raad om de medebetrokkenheid van de Minister van Defensie bij de opstelling van het programma in de wet vast te leggen is overgenomen.

Het college geeft in overweging de voorgestelde regeling in artikel 170, derde lid, in het licht van het vorenstaande opnieuw te bezien.

2. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

2. In het voorstel van wet en in de memorie van toelichting is rekening gehouden met de redactionele kanttekeningen van de Raad.

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieu-
beheer,
J. G. M. Alders

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W08.91.0406 van de Raad van State van 15 oktober 1991

– In artikel II ware «de datum van bekendmaking» te wijzigen in: de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst (punt 90 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek (AWT)).

– De toelichting stelt in de derde alinea dat vanaf 1 september 1986 geluidszones door de Kroon worden vastgesteld als het gaat om industrieterreinen die op het grondgebied van meer dan één gemeente zijn gelegen. Te verduidelijken ware dat deze rechtstoestand het gevolg is van artikel 64 jo. artikel 57, tweede lid, van de Wet geluidhinder.

– De toelichting vermeldt, in de vierde alinea, dat de Wet geluidhinder een geheimhoudingsbepaling kent. Te vermelden ware dat het gaat om artikel 171.

– De in de toelichting vermelde Leidraad Sanering Industrielawaai ware van een vindplaats te voorzien (punt 109 AWT).